

С. І. Очеретянко

Лисиця Віталій Олексійович

ЛИСИЦЯ Віталій Олексійович (01. 01. 1975, с. Киданівка Богуславського, нині Обухівського р-ну Київської обл. — 10. 05. 2024, м. Часів Яр Бахмутського р-ну Донецької обл., похований 01. 06. 2024 у м. Фастів Київської обл.) — військовик. Капітан. Герой України (2024, посмертно). Здобув професії агронома в технікумі та інженера-механіка в Національному аграрному університеті (Київ). Від 2004 проживав у Фастові. Працював на підприємстві меблевої промисловості «Меркс interior» (с-ще Борова Фастівського р-ну). Після початку повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну (24 лютого 2022) долучився до лав Збройних сил України. Від березня 2022 служив у 41-й окремій механізованій бригаді Сухопутних військ, був командиром роти механізованого батальйону. Воював на території Донецької, Луганської, Херсонської та Харківської областей. Брав участь у звільненні міст Балаклія Ізюмського р-ну та Куп'янськ Харківської обл. Завдяки його мужності та професіоналізму знищено значну кількість окупантів і ворожої техніки. Загинув, захищаючи позиції в Часовому Яру. Неподалік цього міста механізована рота під його командуванням відбила понад 15 штурмів і знищила 15 російських окупантів.

Бібліографічний опис:

Лисиця Віталій Олексійович / С. І. Очеретянко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-885514>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).